

1129.

Z Tučap.

Bart. II. 353.

Tí Tu-čap-ščí pa-choł-ci o tom nic ne - vě - dí, že pan rad - ní

s pud-mi-strem po dě - di - ně cho-dí, že pan rad-ní s pud-mi-strem

po dě-di-ně cho-dí.

Ti Tučapščí pacholci
o tom nic nevědí,
[:že pan radní s pudmistrem
po dědině chodí.:]

Dyž přinde pod okýnko,
hned synečka lódí,
[:aby jenym ven vyšil,
že mu neco poví.:]

Syneček není doma,
vraný koně češe,
[:šelma radní s pudmistrem
závdanek mu nese.:]

Já vám o váš závdanek
já vám oň nestojím,
[:šak vy to dobře víte,
že se vojny bójím.:]

Mám tatíčka starýho
a maměnku taky,
[:komu já jich zanechám,
ubohý žebráky.:]

Mám tatíčka starýho
a maměnku rovně,
[:komu já jich zanechám,
dyž budu na vojně.:]

1130. a)

Z Velké.

Suš. 574, Bart. II. 352.

Mírně.

Ty Ve - lič - čí ú - rad - ko - vé tvr - dé - ho sr - deč - ka,
da - li o - ni so - bě na - lét sta - ré - ho ví - neč - ka,

u pud-mi-stra se - dā, sa-mi so - bě ra - dā,
Bo - ha - té - ho ško - da, ten nech ro - bí do - ma,

kte-ré-ho by mo-hli do-stat do voj-ny sy neč - ka.
ten chu-dob-ný, ten u - bo - hý, mo - sí ít do voj - ny.